

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/513/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111221670
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6111221670.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, IČO: 25 117 483, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi K. V., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom K. XXXX/XX, t. č. hlásený pobyt bezdomovca, Mesto B. B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Advokátskej kancelárie Námestie SNP č. 7, 091 01 Stropkov, v konaní o zaplatenie 582,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/208/2012-150 z 13. 02. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 54,97 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením zo dňa 13. 02. 2013 konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 582,66 Eur s príslušenstvom, podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil. Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ zoberal návrh v plnom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 54,97 Eur, na presne špecifikovaný účet jeho právneho zástupcu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p. a ustanovenia 150 ods. 1 O. s. p. podľa ktorého priznal vedľajšiemu účastníkovi len jednu tretinu trov právneho zastúpenia a to z dôvodu, že zo strany vedľajšieho účastníka sa jednalo o opakované a právne nenáročné podania na súd vo veciach skutkovo a právne súvisiacich.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že je dôvod na krátenie trov vedľajšieho účastníka o dve tretiny s odkazom na § 150 O. s. p. . Uviedol, že navrhovateľ zahltil slovenské súdy tisíckami žalôb o premlčané pohľadávky, pričom sa spolieha na neinformovanosť spotrebiteľov, ktorý v prevažnej väčšine nevznášajú námietky premlčania. Ak teda navrhovateľ podal opakovane nenáročnú typovú, formulárovú žalobu, vedľajší účastník musel na túto žalobu opakovane ako aj v iných veciach obdobnou právnou argumentáciou reagovať. Postup vedľajšieho účastníka bol vyvolaný činnosťou navrhovateľa, ktorý

žaloval premlčanú pohľadávku a premlčanie sa snažil „sanovať“ neplatnou dohodou o uznaní dlhu. Ďalej uviedol, že na základe ním vznesenej námietky premlčania došlo k zastaveniu konania, preto nemožno hovoriť o neúčelne vynaložených trovách konania, tak ako to tvrdí navrhovateľ. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/193/2012 a 13Co/200/2012. Navrhol uznesenie prvostupňového súdu zmeniť a priznať vedľajšiemu účastníkovi celú náhradu trov konania. Uplatnil si aj trovy odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie aj navrhovateľ. Napadol ním výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vyššie špecifikovanú náhradu trov právneho zastúpenia. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov konania nepriznáva. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Cieľom Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník už sám z podstaty svojej existencie musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa na nepriznanie trov v zmysle § 150 O. s. p.. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcu. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu. Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. V konaní vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania neprináleží vedľajšiemu účastníkovi ani podľa § 137 O. s. p. z dôvodu, že odporcu vedľajší účastník v konaní nezastupuje.

Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zopakoval, z akého dôvodu vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania a prečo nie je namieste aplikácia ustanovenia § 150 O. s. p.. Poukázal aj na viaceré rozhodnutia Krajských súdov, podľa ktorých môže byť vedľajší účastník v konaní zastúpený advokátom ako splnomocneným zástupcom.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka zotrval na názore, z akého dôvodu vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nepatrí.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ vo veci samej zobral návrh v plnom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu

procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu, možno konštatovať, že návrh navrhovateľa bol podaný nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že okresný súd rozhodol vecne správne, keď zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Samotnému odporcovi žiadne konkrétne trovy prvostupňového konania nevznikli a preto nebol dôvod, aby okresný súd rozhodoval o náhrade trov odporcu.

Okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia, ale nie v celej ním uplatnenej výške. Okresný súd odmenu za 1 úkon právnej služby ustálil v súlade s § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb na 38,18 Eur, vypočítanú z hodnoty sporu 582,66 Eur. Odmenu priznal za 3 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odporu zo dňa 24. 08. 2012 a stanovisko zo dňa 07. 12. 2012 ku každému úkonu pripočítal aj režijnú paušál vo výške 7,63 Eur a odmenu advokáta zvýšil podľa § 18 ods. 3 advokátskej tarify o daň z pridanej hodnoty. Z takto vypočítanej sumy trov právneho zastúpenia v sume 164,92 Eur priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu iba 54,97 Eur, t.j. jednu tretinu s odkazom na § 150 ods. 1 O. s. p. z dôvodu, že v obdobných veciach sa jeho podania opakujú a sú právne nenáročné.

Nemožno súhlasiť s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka (zastúpeného advokátom), v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku bolo vo svojej podstate dôvodom späťvzatia návrhu a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Z následnosti úkonov navrhovateľa a obsahu podania, ktorým vzal späť návrh na začatie konania je možné dôjsť k jednoznačnému záveru, že dôvodom späťvzatia návrhu bola skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu a vzniesol námietku premlčania. Za takto zisteného skutkového stavu okresný súd správne rozhodol, keď podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. uložil navrhovateľovi, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu zaplatil náhradu trov konania vzniknutých z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom. Odvolací súd odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. Nebol dôvod na zmenu rozhodnutia ani na základe odvolania vedľajšieho účastníka. Aplikáciu ustanovenia § 150 O. s. p. považuje odvolací súd za dôvodnú. Odvolací súd potvrdzuje, že podania vedľajšieho účastníka sa týkajú skutkovo a právne obdobných vecí, argumentácia v nich je rovnaká. I keď sú niektoré podania rozsiahle, táto rozsiahla argumentácia sa nevzťahuje ku konkrétnej veci, ale všeobecne k právam spotrebiteľa. Zníženie trov právneho zastúpenia za takéto úkony právnej služby podľa § 150 ods. 1 O. s. p. bolo dôvodné a zodpovedá aj spravodlivej ochrane práv účastníkov v zmysle § 1 O. s. p.. Na záver odvolací súd dodáva, že nie je viazaný rozhodnutiami súdov rovnakej inštancie.

Navrhovateľ a vedľajší účastník si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní neuspel ani navrhovateľ ani vedľajší účastník na strane odporcu. Odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. Odvolací súd z týchto dôvodov žiadnemu z účastníkov trovy odvolacieho konania podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O. s. p. nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.